

**Muslimere som kommer til kristen tro,
er under press i Algerie. 13 av kirkene
som tar imot dem, er allerede stengt.**

Side 14-19

Syria: Ti års kamp for å gi flyktninger håp **2** | Jemen: Mat og tro midt i krigens redsler **4**
Myanmar: Samlet front mot hærens vold **8** | Ber om forbønn og støtte etter kuppet **10**
Sven Aasmundtveit: Lovsang i et fangehull **12** | Pakistan: Han fulgte korset – ble drept **20**

Fader Nicolas sammen med en familie som er fordrevet fra sitt hjem.

KRIGENS MØRKE, HÅPETS BUDBRINGER

Fader Nicolas har i ti år tatt imot desperate mennesker på flukt fra den syriske borgerkrigen. – Vi ble et fyrtårn.

TEKST OG FOTO: SOPHIE NASRALLAH

■ **Minst 400 000** er drept siden borgerkrigen brøt ut i mars 2011. Halve befolkningen er drevet på flukt. 6,6 millioner er internflyktninger, 4,6 millioner har flyktet til naboland.

Kirken til fader Nicolas ligger sørvest i Syria. Siden området lenge var relativt trygt, søkte mange fordrevne dit. Fader Nicolas møtte hjemløse – og flere og flere enker, også unge.

– Vi tok egentlig aldri en beslutning om å hjelpe. Vi kunne ikke sitte og se på nøden, så vi bare satte i gang, sier fader Nicolas.

” Vi håper og ber om at borgerkrigen vil stoppe en dag, forhåpentligvis snart.

Fader Nicolas

Gir hjelp til alle

Kirken hans ville ikke skape spenninger og har derfor hjulpet folk uansett religiøs eller politisk bakgrunn. Midlene har de fått fra Det evangeliske kirkefelleskapet i Midtøsten og den kirkelige hjelpeorganisasjonen Merath i Libanon.

Kirken hjelper 2400 familier med mat- og vinterhjelp – og med hygienesett mot koronasmitte.

– Hjelpetjenesten gjorde at vi ble et fyrtårn. Den styrket vårt vitnesbyrd. Under veldig mørke omstendigheter ber og arbeider vi for å forbli håpets budbringere.

Blind baby

Fader Nicolas husker spesielt en familie som var fordrevet helt fra El Hassakeh, i nordøst. Deres syv måneder gamle datter var blind. Hun hadde også misdannelser og trengte operasjon for å overleve.

– Vi begynte med å hjelpe dem med mat. Det gjorde det mulig for familien å spare penger til å kjøpe drivstoff og holde varmen. Med hjelp fra andre organisasjoner har vi også dekket utgiftene til operasjon.

Gleden

Fortsatt kommer det flyktninger, selv om området er blitt mer utrygt.

– Behovene er mye større enn ressursene våre. Noen ganger føler vi oss tynget. Men vi tror at det er en normal følelse, når vi søker å være Guds hender på jorden, sier fader Nicolas.

– Det å se gleden i øynene til menneskene vi er i stand til å hjelpe, holder oss i gang og er den eneste belønningen vi trenger, legger han til.

Presten er forberedt på at situasjonen vil bli verre.

– Men historisk sett har ingen krig fortsatt for alltid. Vi håper og ber om at borgerkrigen vil stoppe en dag, forhåpentligvis snart, slik at vi kan begynne å bygge landet igjen. Men så lenge vi holder fast ved det vi har i Gud, vil vi ha det bra. Gud er god, sier fader Nicolas. ■

HJELPERNE I SYRIA

Sophie Nasrallah arbeider i den libanesiske, kirkelige hjelpeorganisasjonen Merath. Stefanusalliansen støtter et annet arbeid Merath driver for barn tre steder i Syria. Les mer på www.stefanus.no

Magasinet
stefanus

Utgiver:
Stefanusalliansen

Adresse:
Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no

Telefon:
23 40 88 00

Ans. redaktør:
Johannes Morken
jm@stefanus.no

Redaksjon:
Marianne Haugerud
Birgitte Moe Olsen

Forside:
Bilde fra en port til
kirke i Algerie

Design:
Tyde: Bendik Schøien

Trykk:
Kai Hansen Trykkeri

Opplag:
16 200

Gavekonto:
3000 14 57922

VIPPS:
19013

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon med et særskilt fokus på trosfrihet.

Synspunkter i artikler står for forfatteres og intervjuobjekters regning. Stefanusalliansens meninger kommer til uttrykk i artikler skrevet av staben.

Vi følger personopplæringsloven.

Magasinet kommer gratis sju ganger i året. Bestill med SMS: MAGASIN til 2377 eller post@stefanus.no

Tilgjengelig som podcast. Kontakt KABB: kabb@kabb.no

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

Barn får hjelp mot hungersnød i Jemen.
Foto: Vener av Stefanusalliansens partner i Jemen

FARLEGE VIRUS

■ **Eg har enno** ikkje våga å fortelja venene våre i Irak at sentrale norske politikarar har stått på TV og kravd at Noreg sjølv skulle teke 700 000 vaksinedosar som gjennom den internasjonale Covax-alliansen i staden vart fordelt på fattige land.

Mange nordmenn har vore misnøgde med farten i vaksineringa. Men lat oss for ei lita stund snakka om Irak. Først 25. mars, like før påske, fekk landet dei første dosar gjennom nettopp Covax-samarbeidet – ein måned etter planen.

Dystre utsikter

Medan vaksineringa av vaksne her i landet vil kunna vera ferdig i sommar, er utsiktene i Irak langt meir dystre. Ved slutten av året vil berre femteparten av folket vera vaksinert. Dersom den forseinka planen held.

For den vesle, pressa kristne minoriteten i Irak har feiringa av Jesu oppstode mykje større mening enn for mange nordmenn. I år kunne Iraks kristne feira påske med forsterka håp. Pave Frans gav nokre veker før høgtida styrke til dei få kristne som er att etter amerikansk invasjon, borgarkrig og IS-bestialitet.

Iraks kristne har lenge kjent seg gløymde av Vesten. Paven tok dei for ei stund ut av denne fortvilte tilstanden. Men Vesten er rask til å gløyma kven det skal vera, når noko står på spel på heimebane og den smittsame nasjonalismen dukkar opp.

Global nestekjærleik

Vi må snakka om Jemen også. Landet som er offer for den verste humanitære katastrofen i vår tid, fekk dei aller første vaksinedosane 31. mars. I denne utgåva av Magasinet kan du lesa om krigen og hungersnøda og om kvifor

Jemen vedkjem oss. Og du kan lesa om folk som ser håpet i Fredsfyrsten.

Også i Algerie kjem folk til tru på Kristus. Det mislikar regimet som aktivt har brukt pandemien til å forsterka presset mot dei protestantiske kyrkjene som deler trua si med muslimar. Om dette kan du også lesa i dette magasinet.

Det er kallet vårt å bry oss om både dei som er offer for det autoritære viruset og dei som hamnar bak i vaksinekøen. Virus kjenner ingen landegrenser. Global nestekjærleik er det beste vernet mot all slags smitte. ■

” Vesten er rask til å gløyma kven det skal vera, når noko står på spel på heimebane.

■ **Johannes Morken**
Redaktør

ENDRING I REDAKSJONEN

Redaktør Johannes Morken har overteke som ansvarleg redaktør. Styret i Stefanusalliansen har teke denne oppgåva ut av arbeidsinstruksen til generalsekretær Ed Brown. Dette er i praksis ei formalisering av rollane slik dei faktisk har vore dei siste åra.

Sekker med ris og kanner med olje holder liv i sultne.
Foto: Venner av Josef og Maryam i Jemen.

Midt i verdens verste humanitære katastrofe kommer mennesker til kristen tro i Jemen. Fra et annet land i Midtøsten får noen hundre av dem åndelig støtte – og hjelp til ikke å sulte i hjel.

MAT OG TRO I KRIGENS REDSLER

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ «Josef» og «Maryam» flyttet fra Jemen like etter at borgerkrigen brøt ut tidlig i 2015. Vi møter dem på en trygg videokanal. Josef og Maryam får støtte fra blant andre Stefanusalliansen.

De bodde med sine barn i en større by sør i landet i syv år. Men etter at borgerkrigen brøt ut, satte familien kursen for et annet land i Midtøsten. Av sikkerhetsgrunner forteller vi ikke hvilket land, heller ikke deres virkelige navn.

Kunne kostet ham livet

Men Josef dro tilbake til Jemen i en måned for å hjelpe grupper av Kristus-troende. Det kunne kostet ham livet. For mens han var der, ble borgerkrigen virkelig alvorlig. Han bodde da nær flyplassen som var omgitt av bombe-regn. Samtidig fikk han oppleve det han ser som Guds beskyttelse.

” Tragedien i Jemen gjør at mange forlater islam. Mange blir ateister. Men noen finner også Kristus.

Josef og Maryam

En dag skulle Josef og en kamerat kjøre gjennom byen han bodde i, for å levere mat til en kvinne. I gatene lå lik som folk ikke våget å fjerne. Bilen punkterte mens skyting pågikk på begge sider av veien. De måtte søke dekning flere ganger før de fikk lappet dekket.

– Med Guds hjelp nådde vi frem med maten og hjem igjen til huset til noen lokale kristne, sier Josef. Flere muslimer trakk etter hvert til dette huset, «fordi vi ser at det er beskyttet», som de sa.

Josef prøvde å komme seg ut av landet. Men det var først umulig. En dag fikk han plass på et indisk transportskip som berget ut indere og noen fra andre land. Passasjerene måtte fraktes i en småbåt ut til skipet. Rundt dem raste krigen. Andre båter fraktet skadede vekk.

Den vesle båten som skulle ta ti mennesker med mye bagasje, holdt på å kantre. Josef var alvorlig redd for å drukne. Men han og flere hundre andre kom seg til Djibouti på Afrikas horn. Derfra dro Josef hjem til familien.

– Det var en skremmende opplevelse, sier Josef og Maryam.

Verste humanitære krise

Selv før krigen, da Josef og Maryam og barna bodde i Jemen, var Jemen det fattigste landet i Midtøsten. Under borgerkrigen har FN karakterisert Jemen som verdens verste humanitære krise.

Minst 16 millioner trenger akutt hjelp til å skaffe mat. Hvert andre barn trues av underernæring. Mer enn tre millioner er på flukt i eget land.

Tallet på barneekteskap har økt, desperate familier gifter bort unge jenter for å brødfø familien. Houthi-bevegelsen og andre grupper har rekruttert flere tusen unge gutter som soldater og sendt dem i krigen.

Jemen er rammet av verdens verste utbrudd av kolera. Covid-19-pandemien har gjort kampen mot kolera enda vanskeligere for et overbelastet helsevesen. Først 31. mars fikk landet sine aller første vaksinedoser.

Støtter Jemen utenfra

I landet der de nå bor, et annet sted i Midtøsten, har Josef og Maryam arbeidet blant flykninger fra Jemen. Nabolandene, ikke minst Saudi-Arabia, har stengt grensene mens landets hær har bombet Jemen i stykker i kampen mot Houthi-bevegelsen.

Samtidig hjelper Josef og Maryam et nettverk av et par hundre kristne i Jemen. De troende har muslimsk bakgrunn. Under krigen har ekteparet med hjelp av donorer hjulpet 2-300 fattige – både troende og andre – med regelmessige matkurver. En gruppe troende inne i Jemen hjelper til med å kjøpe og distribuere basisvarene ris, mel og olje.

– Maten finnes, men er så dyr at svært mange ikke har råd, sier Maryam og Josef.

Desperate familier takker

De beretter historien om Saleh, far til åtte. Før krigen hadde Saleh dagarbeid. Men da krigen startet, forsvant mange av dagjobbene. Saleh kan ikke forsørge familien. Selv slektninger og naboer har vært ute av stand til å hjelpe. Salehs kone har kjent på desperasjonen. Nå takker hun Josef og Maryam.

«Matkurven dere ga oss, var en redningsbøye denne måneden. Gud alene vet at vi bare spiser ett måltid om dagen. Derfor håper vi at dere vil fortsette å gi oss hjelp slik at vi kan overleve», lyder en hilsen hun har sendt ut fra Jemen. →

” En av Josefs beste venner i Jemen ble drept på åpen gate i 2014.

Josef og Maryam

Aisha er enke med ansvar for fem. Mannen hennes hadde en liten, fast jobb. Men med krigen forsvant arbeidet, og han kjente seg tvunget til å dra til fronten for å forsørge familien. Han ble drept av en mine. Nå prøver enken å overleve på det lille hun har igjen fra ham.

«Hvor lenge vil jeg kunne fortsette slik?» forteller hun med tårer i en hilsen til Josef og Maryam.

«Hjelpen fra dere var fantastisk. Matkurven vil hjelpe oss å overleve i mer enn en måned. Vi takker dere veldig mye og ber til Gud for helse og velsignelse. Vi ber dere om ikke å glemme oss, og fortsett å hjelpe oss.»

Antall troende vokser

I århundrer har det knapt vært noen kristne i Jemen. Men nå kommer folk til tro på Jesus – både enkeltmennesker og familier.

– Tragedien i Jemen gjør at mange forlater islam. Mange blir ateister. Men noen finner også Kristus. Folk søker på TV-kanaler og internett og lurer på hva som er sannheten når muslimer kriger mot hverandre. Midt i en fryktelig humanitær krise skjer det en positiv åndelig utvikling, sier Josef og Maryam.

Jemen er et samfunn totalt dominert av sterke klaner. Å bryte ut av klanens tro, er meget krevende. De nye Kristus-troende tror – i dypeste hemmelighet.

– Først når troende er blitt meget godt kjent med hverandre og stoler helt på hverandre, møtes de, sier Josef og Maryam.

I flere byer møtes små grupper ukentlig. De vet at det er farlig å være konvertitt. En av Josefs beste venner ble drept på åpen gate i 2014. En annen venn er blitt arrestert og kalt inn til forhør. To har vært i fengsel og er nettopp løslatt.

Ber om forbønn for Jemen

Josef og Maryam som delte sin tro med muslimer i Jemen de årene de bodde der, har jevnlig kontakt med innpå 200 troende. Men de regner med at det er minst 3000 kristne i Jemen, trolig enda flere. Og nye kommer til.

Josef har digital kontakt med folk i Jemen nærmest daglig. Han besøkte dem senest for få måneder siden. Han og Maryam oppfordrer kristne til å be for Jemen, for folket i det ødelagte landet og for de Kristus-troende.

– Det er kraft i bønn, sier Josef og Maryam. ■

” Først når troende er blitt meget godt kjent med hverandre og stoler helt på hverandre, møtes de

Josef og Maryam

Millioner av barn går sultne til sengs i Jemen. Men disse får hjelp. Foto: Venner av Josef og Maryam i Jemen.

IKKJE BERRE TERROR-REIR

Motsetnadane mellom klanane i Jemen er djupe og gamle, og globale aktørar og aggressive naboar vil gjerne herska over landet. I mellom står eit herja folk.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **Jemen er eit fattig land** med sterk folkevekst, snart uttømte naturressursar og ei svært strategisk plassering sør på Den arabiske halvøya. Den som kontrollerer Jemen, kontrollerer innseglinga til Raudehavet og Suezkanalen. Det har naboen Saudi-Arabia forstått: På den andre kysten sin, i Persiabukta, er Saudi-Arabia avhengig av Hormuz-stredet der erkefienden Iran har kontroll.

Klanane styrer

Medan andre land i Midtausten har hatt ein sterk statsmakt, finst den knapt i Jemen. Her er det klanane som styrer. Cecilie Hellestveit får dette godt fram i boka «Ulykkelige Arabia. Verden etter Jemen» (Spartacus, 2021).

Då Sør- og Nord-Jemen i 1990 vart samla etter press utanfrå, skaka det klansamfunnet i Jemen. I nord hadde klanar, med namn etter Hussein al Houthi, hatt makt i tusen år. No retta dei våpna mot den nye regjeringa, utgått frå hasdid-klanane. Dei første er sjia-muslimar, dei siste er sunni – men motsetnadene skuldast ikkje først og fremst det.

Diktatoren Saleh måtte gå av under Den arabiske våren i 2011. Den avsette Saleh allierte seg med misnøgde houthiar og retta våpna mot regjeringa leia av Abed Rabbo Mansour Hadi. Dei kuppet tilbake hovudstaden Sanaa og mykje meir til. Då Saleh vart drepen i 2017, stod houthi-bevegelsen berre att med Iran som støtte.

Vi har ei plikt til å prøva å forstå kva som øydelegg Jemen.

Foto: Vener av Josef og Maryam i Jemen

” Slik er svolt blitt dødeleg våpen.

Saudiske bombetokt

Saudi-Arabia samla ein sunni-muslimsk allianse til støtte for Hadi, som var internasjonalt anerkjent som herskar – og bomba Jemen i filler. Med FN-mandat har dei også handheva sanksjonar for å strupa houthiane.

Men Jemen fløymer over av våpen og smuglarruter. Sanksjonane har ikkje stogga houthiane. I praksis er sanksjonane blitt brukte til å pressa andre klanar til å snu ryggen til houthiane, fordi dei ikkje skaffar mat til folket. Men houthiane har svart med same mynt. Slik er svolt blitt eit dødeleg våpen.

Hellestveit slår fast at Tryggingrådet, som er blitt uroleg, ufriviljug sjølv la til rette for dette.

Jemen og oss

I Jemen har IS og Al-Qaida fått fotfeste. Halvparten av terroristane som angreip USA 11. september 2001, kom frå Jemen – dei angreip ikkje minst på grunn av USAs rolle på Den arabiske halvøya, som støttespelar for Saudi-Arabia. Charlie Hebdo-terroristane kom frå Jemen.

Jemen vedkjem oss. Ikkje berre gøymer Jemen ein mann som drap ei ung norsk kvinne i London. Oljefondet har tent pengar i Jemen. Norske reiarar har hatt store interesser, men rota seg inn i Jemen utan å forstå landet.

Etter å ha lese Hellestveit forståst eg meir – også kvifor konflikten er så uløseleg. Men eit folk som er herja av klanar og av ytre aktørar som er meir opptatt av makt enn menneske, fortener fred. ■

FATTIGGUTT BLE FOLKETS TJENER

Han vokste opp i ekstrem fattigdom. Nå vil dr. Sasa gjøre ende på militærregimet i Myanmar – som talsperson for skyggeregjeringen.

TEKST: BIRGITTE MOE OLSEN

Hæren i Myanmar slår ned protester i den største byen Yangon. Foto: Shutterstock

■ **Natt til 1. februar** ble internett og telefonforbindelser kuttet i hovedstaden Naypyidaw. Politiet banket på dørene til folkevalgte politikere i tidlige morgentimer og fraktet dem til arresten uten stor motstand. Militærkuppet var ett av flere i Myanmar's brokete historie.

– Jeg måtte kle meg ut som en taxisjåfør for å slippe unna, forteller Sasa i et videomøte med Stefanusalliansen.

Han er en kristen fra chin-minoriteten. Sasa, som bare bruker dette ene navnet, var ikke selv folkevalgt. Men han var lovet en ministerpost i Aung San Suu Kyis regjering etter valget i november og var derfor på vei til parlamentsbygningen denne morgenen.

Det tok ham tre dager å komme seg usett ut av landet. På trygg avstand fra militæret ble Sasa utnevnt som FN-utsending av den nyetablerte skyggeregjeringen.

Enkel oppvekst

Sasa vokste opp under enkle kår i delstaten Chin, Myanmar's fattigste. Han vet ikke hvilket år han ble født, men tror han er rundt 40 år. Livet var en kamp mot sult og sykdom, og Sasa så flere barndomsvenner dø. Han hadde langt fra de beste forutsetningene for senere å være med i ledelsen av et land på vei mot demokrati.

Som den aller første fra landsbyen ble han sendt helt til den største byen Yangon (som frem til 2006 var hovedstad) for å gå på ungdomsskolen. Reisen dit tok to uker. Senere reiste Sasa til Armenia for å studere medisin på landsbyens og utenlandske venners regning.

Sasa kom tilbake til Chin-delstaten for å opprette en helseklinikk.

– Jeg visste jeg var kalt til større ting. Men jeg ba om at Gud måtte vise meg veien i rette tid, sier han.

«Vi er brødre og søstre»

I dag drømmer Sasa om en ny fremtid for Myanmar:

– Vi kommer ikke til å dø av sult, men mangel på fred, rettferdighet og demokrati. Vi har ingen fremtid under militæret, sier han bestemt.

Dagene går med til digitale møter med FN-representanter, utenlandske myndigheter og organisasjoner som kan hjelpe Myanmar tilbake på rett kjørl.

– Å sitte i denne posisjonen er krevende, men det er også en glede å kunne snakke på vegne av folket. Jeg vil være en stemme for de stemmeløse, sier Sasa som ikke har vært redd for å snakke fritt på vegne av skyggeregjeringen, som hovedsakelig består av politikere fra NLD, partiet som ledes av Aung San Suu Kyi.

Aung San Suu Kyi og partiet NLD har fått mye kritikk fra Vesten på grunn av manglende støtte til rohingya-muslimene som ble utsatt for folkemord av militæret under en brutal fordriving høsten 2017. Rohingya-saken er betent.

– Rohingyaene er våre søstre og brødre. Vi kan ikke akseptere at de plasseres i fangeleirer. Frihet, rettferdighet og demokrati skal gjelde for alle mennesker, sier

” Jeg vet hvilke lidelser de etniske minoritetene har vært gjennom, for jeg er selv en av dem.

Dr. Sasa, selv fra Chin-delstaten

Dr. Sasa – uredd talsmann for skyggeregjeringen. Foto: Twitter

Sasa. Han mener etnisk og religiøs mangfold er en forutsetning i fremtiden.

– Jeg venter på den dagen landet kan komme sammen som en familie. Skyggeregjeringen skal vise at vi bryr oss om hverandre som et folk. Vi er alle brødre og søstre, sier han som skyggeregjeringens talsmann.

En av folket

Posisjonen som FN-utsending, og de facto talsmann for hele befolkningen, kom uventet på Sasa. Men hans etniske og religiøse minoritetsbakgrunn ser ut til å være til hans fordel.

– Jeg vet hvilke lidelser de etniske minoritetene har vært gjennom, for jeg er selv en av dem. Overgrepene vi ser militæret gjør i dag, er bare en forlengelse av det regimet som eksisterte etter uavhengigheten, da de som ikke-bamarer (bamarer er etniske burmesere, red. anm.) og ikke-buddhister ble erklært å være fiender av staten. Minoritetene har lidd nok nå, fastslår Sasa.

«Landsforræderi»

Fra å være et relativt ukjent navn for de fleste, har Sasa rukket å bli en respektert leder. Budskapet om rettferdighet, fred, respekt for mangfold og reelt demokrati har en sterk resonans blant folk på sosiale medier. Han oppleves som «rett mann til riktig tid» som er villig til å ofre mye for landet sitt.

På grunn av stillingen i skyggeregjeringen er Sasa anklaget for landsforræderi som straffes med døden. Han ler av dette.

– Jeg er stolt over anklagen fordi det viser at jeg jobber aktivt mot militæret. Jeg er villig til å legge ned mitt eget liv for folket i nødens stund.

Så hadde kanskje Gud større ting i gjære for en fattig kristen fra Chin-delstaten. ■

Store folke-
mengder har
protestert mot
kuppet. Foto:
Shutterstock

‘HÆREN KRYSSA EI LINE’

Frå ein gøymestad med militære dronar
svirrande over hovudet, forklarar kjent
menneskerettsaktivist at han har gitt
opp trua på ikkje-vald.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **Nickey Diamond** har alltid stått for ikkje-vald. Heilt til no.
– Hæren og tryggingstyrkane har kryssa ei line. Dei
skyt for å drepa sivile. Dei er blitt terrororganisasjonar.
Vi har rett til å forsvare oss, seier Diamond i eit videoin-
tervju med Magasinet Stefanus.

Nickey Diamond er ein svært kjent menneskerettsaktivist i Myanmar. For organisasjonen Fortify Rights har han dokumentert hærens grove overgrep mot rohingyaene, mellom anna kven i hæren som stod bak då fleire tusen vart drept og fleire hundre tusen vart fordrivne i ein storstilt aksjon hausten 2017. Han har også uttalt seg til media. Etter kuppet fekk han og familien amerikansk hjelp til å finna ein gøymestad i storbyen og den tidlegare hovudstaden Yangon.

Gøymestad

Men ei veke før påske varsla venene hans i hæren om at han måtte koma seg unna. Tryggingstyrkar leita gjennom nabolaget. Diamond risikerte arrestasjon og tortur, i verste fall drap.

Familien drog ut i Karen-delstaten, til grenseelva mot Thailand, med håp om å kryssa så snart det vert trygt. Han arbeider for å få doktorgradstipend i Tyskland for å kunna ta familien med dit.

I påskehelga starta hæren flyangrep nord i delstaten, mot ei væpna gruppe blant karen-folket. Då militære dronar også byrja sirkla over gøymestaden, tok Diamond og kona med seg barna – på 5 månader og 4 år – inn i ei hole.

Diamond veit at det er kamp på liv og død i Myanmar. Men så lenge han kan, let han dei to små tru at dei er på campingtur.

Søker våpenhjelp

Han fortel om unge demonstrantar som har reist inn til område som er kontrollerte av etniske grupper med

Nickey Diamond og familien
gøymar seg for hæren.

våpen, med ønskje om våpentrening. Demonstrantar og skuggeregjeringa drøymar begge om å skapa ein føderal hær ut av dei ulike militære gruppene.

– Unge demonstrantar manglar våpen og har inga erfaring med væpna kamp. Difor treng vi trening og opplæring i kamp etter internasjonale reglar for sjølvforsvar.

Kamp for demokrati

Diamond har lang erfaring i kamp for demokrati. I 2007 starta han Youth for Social Change Myanmar som han leia til 2013 då Diamond fekk norsk stipend for å byggja institusjonar. Deretter fekk han stipend i USA for å studera fridom og leiarskap.

Hausten 2015 gjekk Diamond inn i Fortify Rights for å dokumentera hærens overgrep ikkje minst mot rohingyaene. Han har også studert hatprat og den nære samanhengen mellom systematisk propaganda og overgrepa mot rohingyaene.

No ser han overgrepa mot ein generasjon som i ti år har hatt ein liten forsmak på demokrati.

– Ein dag vil demonstrantane ha ressursar til å slå tilbake, seier Nickey Diamond. ■

” Hæren og tryggingstyrkane har kryssa ei line. Dei skyt for å drepa sivile.

Nickey Diamond

BER OM FORBØNN

– Vi trenger deres bønner mer
enn noen gang, sier kardinal
Charles Maung Bo.

TEKST: BIRGITTE MOE OLSEN

■ **Den katolske kirkelederen** i Myanmar sender en sterk hilsen til kristne støttespillere i Europa etter militærkuppet.

– Et nytt kapittel av mørke, blodbad og undertrykkelse har startet i Myanmar. Vi er satt mer enn et tiår tilbake, til militær brutalitet, vold og diktatur, sier kardinalen.

De reformene Myanmar har nytt godt av siden 2011, ble revet bort da hæren grep makten. Demonstrasjoner, uavhengige medier og kritiske uttalelser er blitt forbudt. Internett kuttet, bankoverføringer overvåkes.

Skyter for å drepe

Store folkemengder har etter kuppet daglig møtt opp til gatedemonstrasjoner. Frem til midten av april var mer enn 600 drept og cirka 3000 fengslet. Små barn eller gravide har ikke sluppet unna.

– Be for dem i fare, i fangenskap, på flukt, for sårede og sørgende. Be for lederne av demokratibevægelsen, for politiske ledere, for religiøse og etniske ledere. Be om at Gud skal endre de militæres hjerter, slik han gjorde med Paulus på vei til Damaskus, og hindre dem i å føre Myanmar nedover ødeleggelsens vei, sier kardinalen.

Langvarig brutalitet

Etniske minoriteter har kjempet mot militæret for større innflytelse over egne landområder. I over seksti år har mange kjent hærens brutalitet på kroppen. Militærets brutale fremferd etter kuppet har gjort at den bamar-buddhistiske majoriteten har fått øynene opp for minoritetenes lidelser. Og mange unge vil heller dø i kamp for demokratiet, enn å leve under et militærdiktatur.

Kardinal Bo med sterk appell.

” Vi trenger deres
bønner mer enn
noen gang.

Kardinal Bo

Kuppet har skapt et slags nasjonalt fellesskap som militæret ironisk nok aldri klarte å skape på egen hånd.

– Vi ber om et Myanmar der alle har like rettigheter og friheter, der etnisk og religiøs mangfold feires, og hvor vi kan leve i fred. Militæret må trekke seg tilbake for å beskytte, ikke angripe sitt folk, fortsetter kardinalen.

Fellesskap

Demokratibevægelsen har klart å samle de mange etniske gruppene under et felles ønske om å fjerne militæret fra makten. Fengslede ledere må settes fri. De ønsker også en ny framtid. Skyggeregjeringen består av folk fra ulike etniske og religiøse bakgrunner, og har planer om å skrive en ny grunnlov basert på føderalisme mellom de ulike delstatene.

Kardinal Bo mener kirken bør være en kilde til håp, et verktøy for forsoning og hjelp til de fattige.

– Vi ber om at Myanmar fødes på ny fra tragedien. Be for Myanmar på denne vandringen opp Golgata, at vi som nasjon kan få se vår oppstandelse, vår påskefeiring, om ikke altfor lenge. ■

Lovsang i et fangehull

Paulus opplevde sterk forfølgelse for sin tro. På sin andre misjonsreise kommer han for første gang til Europa. Der, i Filippi, ble han og Silas fengslet for sitt vitnesbyrd. De ble først mishandlet og senere plassert i det innerste fangehullet med føttene fastlåst.

I denne situasjonen, ved midnattstider, holdt de bønn og sang lovsanger til Gud. Det er nok ikke alltid lett å synge lovsanger når mørket knuger omkring et menneske. Og det er ikke alltid at det skjer et synlig under i en slik situasjon, slik som med Paulus og Silas da et jordskjelv åpnet fengselsportene og lenkene falt av. Men håpet og troen kan ingen ta fra oss.

Visste du forresten at ordet «orientering» kommer fra den gamle kristne bønnepraksisen? Vanlig praksis var å vende seg mot øst når man ba, mot Orienten. Fra øst, der solen står opp, ventet man seg at Jesus skulle komme igjen. Jesus selv har jo sagt det slik om sin gjenkomst: «For som lynet går ut fra øst og lyser like til vest, slik skal det være når Menneskesønnen kommer.» (Matt 24,27) Derfor er også de fleste kirker bygget med alteret mot øst. Mørket skal en gang ende og som solen står opp i øst, skal Jesus komme tilbake i sin herlighet.

TEKST: SVEN AASMUNDTVEIT, SALMEDIKTER OG IKONMALER

Ved midnattstider synger vi

Ved midnattstider synger vi i trass mot natt og mørketid. Vi vender oss mot øst og ber til det vi håper en gang skjer.

Ved midnattstider synger vi om litt er mørkets tid forbi. Vi ser mot øst og venter på at framtid blir til her og nå.

Ved midnattstider synger vi til deg som setter fanger fri. Snart stiger solen opp i øst, da ser vi deg, vårt håp, vår trøst.

Ved midnattstider synger vi i trass mot natt og mørketid. Vi vender oss mot øst og ber til det vi håper en gang skjer.

© Sven Aasmundtveit

Maleri av kunsteren Reidar Kolbrek.

DER POLITIET STENGJER KYRKJER

Ali Khidri, leiar av Bibelselskapet i Algerie, ber om støtte i kampen for fridom.

Med makt har politiet i Algerie stengt 13 kyrkjer. Bibelleiar ber Europa ropa ut mot undertrykkinga av protestantiske kristne.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ I alt er 13 protestantiske kyrkjer stengde sidan januar 2018. Staten saboterer dessutan søknader om å opna nye kyrkjer. Det er strenge restriksjonar på import av biblar. Og fleire kristne er blitt dømde til bøter og fengsel for det regimet ser på som aktiv konvertering av muslimar.

Ali Khidri, direktør i Bibelselskapet i Algerie, er engasjert og fortvilt.

– Rop ut på våre vegne kravet om fridom for kyrkjene og for bibelarbeidet, seier Khidri i eit videointervju med Magasinet Stefanus.

«Legg press på Algerie»

«Mena», ekspert på Nord-Afrika i trusfridomsorganisasjonen CSW, kallar det «mjuk forfølging». «Mena» er eit pseudonym, brukt av tryggingssgrunnar.

– Regjeringa seier ikkje offisielt at dei er mot dei evangelikale kyrkjene. Men dei gjer det

vanskeleg for dei å overleva. Det er viktig å leggja press på Algerie for å få landet til å oppfylle trus- og livssynsfridomen, slik den er garantert i Konvensjonen om sivile og politiske rettar, seier «Mena».

Dei katolske kyrkjene vert ikkje sett på som ein trussel.

– Dei katolske kyrkjene driv ikkje evangelisering, og dei fleste katolikane er utlendingar, seier «Mena».

Opne moskear, stengde kyrkjer

Då regjeringa i starten av februar opna samfunnet igjen etter pandemi-stenging, fekk moskeane og dei katolske kyrkjene opna igjen. Men dei protestantiske kyrkjene, som ikkje alt har fått kroken på døra, fekk ikkje opna.

– Det er ei sterk diskriminering, seier «Mena».

Til påskehelga valde dei aller fleste av dei 34 kyrkjene å opna igjen, utan å ha fått lov – spent på kva politiet vil gjera. Medio april har politiet ikkje gripe inn.

Fengsel og bøter

At desse kyrkjene evangeliserer blant muslimar, er eit problem for regjeringa, seier «Mena» i CSW.

Den nye grunnlova, frå januar 2021, seier i artikkel 51: «Samvitsfridomen og ytringsfridomen er ukrenkeleg. Fri tilbeding skal garanterast i samsvar med lova.»

Men lova er ikkje lik for alle. I september 2006 innførte Algerie ei lov for utøving av tru som ikkje er islam (Ordinance 06-03). Den gjeld framleis.

Lova kriminaliserer det som i skrift eller tale vert oppfatta som å ha som formål å «oppmode, tvinge eller forføre» ein muslim til å konvertere til ein annan religion. All religiøs aktivitet som ikkje er godkjend av staten, kan få straffer på opp til fem års fengsel eller bøter opp til ein million dinarar – oppunder 80 000 kroner. Fleire kristne er blitt trakasserte, avhøyrdte og arresterte.

– Muslimar som vil velja ein annan religion, møter ein vegg. Konvertering motsett veg, er derimot heilt i orden. Men retten til å velja tru, kan ikkje vera ein einvegstrafikk, seier «Mena».

Bokhandlar i fengsel

Ein domstol i Algerie dømde i februar pastor Rachid Seighir i byen Oran og ein annan kristen til to års fengsel og store bøter. Grunnen var at dei hadde «skaka trua» til muslimar ved hjelp av kristen litteratur. Pastoren leia ein bokhandel, den andre var tilsett, melder Morning Star News.

I Algerie møter konvertittar også sosial fiendskap. I somme delar av Algerie kan det vera farleg å konvertera, i andre regionar er det større toleranse.

– Regjeringa pressar dei protestantiske kyrkjene fordi vi har sterk vekst, seier Ali Khidri.

Blokkerer søknader frå kyrkjer

Lova frå 2006 krev at alle gudshus som ikkje er muslimske, må godkjennast av ein eigen nasjonal kommisjon.

» Rop ut på våre vegne kravet om fridom for kyrkjene og for bibelarbeidet.

Ali Khidri, Bibelselskapet i Algerie

Men i ein fersk rapport skriv CSW at kommisjonen aldri møtest. Slik blir søknader om å byggja nye kyrkjer eller å få bruka bygg som kyrkjer, effektivt blokkerte.

Sidan 2006 har inga kyrkje som høyrer til den protestantiske paraplyorganisasjonen EPA fått godkjent søknader om å bruka ulike bygg som kyrkjer. Ein søknad frå 2014 om å byggja ei ny kyrkje, er ikkje behandla.

Kyrkjelydar utan godkjende kyrkjer, leiger lokale og informerer lokale styresmakter. Men det gjev dei ikkje vern.

– Når det er uråd å få formelle løyve til å gjera noko som krev godkjenning, er kyrkjene nøydde til å operera uoffisielt. Difor er dei svært sårbare for å bli stengde, skriv CSW.

Politimakt mot kyrkje

Presset mot kyrkjene vart skjerpa på slutten av 2017. Offentlege inspektørar sjekka byggjeløyve og tryggingstiltak og autorisasjonen for ikkje-muslimske gudshus. Sidan regimet ikkje hadde gitt løyve, byrja dei å stengja kyrkjer.

Dramaet var stort 15. oktober 2019. Då stengde politiet den største protestantiske kyrkja i Algerie, Full Gospel i Tizi Ouzou, med 1200 medlemmer. Pastor Salah Chalah leier også paraplyorganisasjonen for protestantiske kyrkjer, EPA.

Politiet stengde same dag Souch of Life i byen Makouda med 800 medlemmer. Politiet kom midt under ei kveldsgudsteneste og fjerna pastoren og fleire andre med makt. →

Ivrig bibellesarar i ei evangelikal kyrkje i Algerie.

Dei lever under trussel om stenging.

Men retten til å ha egne gudshus er ein sentral del av trusfridomen, seier Den amerikanske kommisjonen for internasjonal trusfridom (USCIRF) som slo alarm like etter stenginga av dei to store kyrkjene.

FN-protest mot stengde kyrkjer

Ali Khidri seier at «alle kyrkjer som er med i EPA, er under press». Tre av FNs spesialrapportørar sende i desember i fjor brev til Algerie og bad om detaljert informasjon om stenginga av dei 13 kyrkjene og truslen som 34 andre lever under.

Uvissa vert forsterka av at offentlege representantar på sosiale medium skriv om «behovet for å stengja alle 'ulovlege' kyrkjer i Algerie», heiter det i FN-brevet, signert spesialrapportørane for trusfridom, forsamlingsfridom og minoritetar.

«Dei fordømmer også «statens bruk av fysisk makt mot kyrkjemedlemmer», så vel som «skremsel og diskriminerande behandling av representantar for EPA på flyplassar og i grensekontroll».

FN-rapportørane skriv

at det som «ser ut til å ta form av ein administrativ nedleggingskampanje» vil få alvorlege følgjer for den protestantiske kristne minoriteten sin rett til fritt å praktisera trua si.

Vanskeleg bibelimport

Det er også vanskeleg å få importera kristen litteratur. Importlisens skal godkjennast av ein kommisjon med representantar frå fire departementet. Berre nokre få søknader går gjennom.

– Bibelselskapet får i år berre lov å importera tiandeparten av dei biblane vi søkte om, sukker Ali Khidri.

EU-parlamentet har kravd slutt på alle brot på trusfridomen for kristne, ahmadia-muslimar og andre minoritetar.

– Regjeringa hevdar at utlendingar ikkje skal blanda seg inn. Eg er glad EU har vore tydeleg og at FN har protestert mot kyrkjestenging. Støtt oss, seier bibeldirektør Al Khidri som til kristne vener sender denne appellen:

– Be for Algerie, be for kyrkjene og be for arbeidet vårt. ■

Algerie kontrollerer også kva imamane forkynner i moskeane, her Grand Mosque. Foto: Shutterstock

ALGERIE AVVISER ALL KRITIKK

Regjeringa i Algerie avviser kritikken om at landet diskriminerer protestantiske kristne.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **I FNs Menneskerettsråd** 15. mars forsvarte Algeries ambassadør landet mot kritikken frå det protestantiske samfunnet mot stenging av så langt 13 kyrkjer.

– Dei protestantiske kyrkjene er mange gonger blitt inviterte til å levera inn søknader om regulering. Det har ikkje skjedd. Bygningar som har vore heimar og eller forretningslokale er blitt gjorde om til stader for religiøs tilbeding, sa ambassadør Lazhar Soualem.

«Forvrengjer fakta»

Han hevda også at det har skjedd at det har kome misjonærar frå utlandet på turistvisa, noko han karakteriserte som «eit alvorleg

brot» på innreisereglar – som «ikkje kan tolererast eller orsakast».

Men Nord-Afrika-eksperten «Mena» i trusfridomsorganisasjonen CSW seier at dette er «forvrenging av fakta». Alliansen av protestantiske kyrkjer, EPA, har levert inn søknader med alle krav oppfylte.

– Vi er ikkje kjende med misjonærar på turistvisum. Kyrkja i Algerie treng i grunnen ikkje misjonærar. Men kven som helst som besøker ei kyrkje eller deltek på eit møte i ei kyrkje, kan bli skulda for å vera «utanlandsk misjonær». Regjeringa manipulerer. Dei vil ikkje offentleg sjå ut som undertrykkjarar. Men dei vrir lova for å undertrykkja det kristne samfunnet, seier «Mena».

Han seier også at ambassadøren ikkje svarte på kvifor moskeane fekk opna i februar, medan dei protestantiske kyrkjene ikkje fekk opna etter pandemi-stenging.

«Vi har rett til restriksjonar»

Ambassadøren la vekt på at etter internasjonale konvensjonar har ein stat rett til å innføra restriksjonar på utøving av trusfridomen.

– Statar har lov til gjennom lover å innføra restriksjonar for å ivareta nasjonal tryggleik, offentleg orden,

folkehelse og offentleg moral eller sikra andre sine fundamentale rettar og fridomar, sa han.

Men «Mena» seier at restriksjonane mot det protestantiske samfunnet går mykje lengre enn Konvensjonen om politiske og sivile rettar gjev lov til. Restriksjonane skal, som eitt av mange krav, ikkje diskriminera.

Ambassadøren fortalte at staten også kontrollerer moskeane.

– Imamar vert tilsette og autoriserte av staten. Dei må visa integritet og stå for moderate synspunkt og ikkje dra inn politisk aktivitet, sa ambassadøren under eit digitalt møte i FNs menneskerettsråd.

Den amerikanske kommisjonen for internasjonal trusfridom (USCIRF) er kritisk også her. Etter straffelova kan ein imam som talar «mot den noble misjonen til moskeen» eller som «undergrev sosialt samhold», bli bøtelagt eller fengsla.

» Regjeringa manipulerer og vrir lova for å undertrykkja det kristne samfunnet.

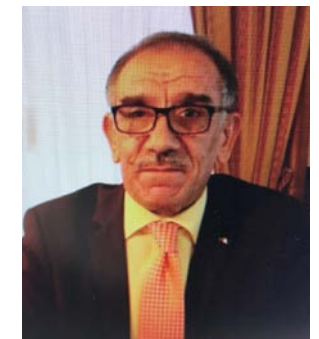
«Mena» i CSW

Norsk protest

Utanriksminister Ine Marie Eriksen Søreide er uroleg for angrepa på trus- og livssynsfridomen til evangeliske kristne i Algerie, skriv ho i eit svar på spørsmål frå stortingsrepresentant Geir Toskedal (KrF).

I 2017 gjekk FNs menneskerettsråd gjennom situasjonen i Algerie. Forsamlingsfridomen – garantert i grunnlova – stod sentralt i tilrådingane frå Noreg. Søreide skriv at det er viktig for Noreg korleis Algerie følgjer opp. I mai 2022 skal Algerie gjennom neste runde.

– Det vil vera eit nytt høve til å gje tilrådingar, skriv utanriksministeren. ■

Ambassadør Lazhar Soualem.
Foto frå FN-TV

Kyrkjefelleskap utan registrering

Ny lov i 2012 kravde at alle organisasjonar måtte re-registrerast. Alliansen av protestantiske kyrkjer, EPA, som har vore legal i 70 år, søkte og oppfylte alle krava, men har ikkje fått svar. Etter lovas ordlyd er dei legale, sidan svar ikkje blei gitt innan 60 dagar. Men det er krevjande utan å leva med brev på at dei er registrert.

Sidan 2019, avbrote av koronaåret, har store folke-mengder i Algerie kravd eit nytt politisk system og slutt på korrupsjon. Demonstrasjonane som skjer kvar fredag, vart tekne oppatt i februar. Nokre kristne er også med, men dei held seg i bakgrunnen av frykt for at det vil skjerpa kampanjen for å stengja kyrkjer. Foto: Shutterstock

HARDE BLASFEMI-DOMMAR

Både kristne og ahmadia-muslimar blir utsette for harde dommar for å ha fornærma profeten Muhammed eller islam.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **Algerie har trappa opp** undertrykkinga også av ahmadia-muslimar. Den amerikanske kommisjonen for trusfridom (USCIRF) er svært uroleg.

Dei kring 2000 ahmadia-muslimane vert stempla som ikkje-muslimar. Mellom juni 2016 og mars 2018 stod meir enn 315 for retten, tiltalte mellom anna for å fornærma islam, skriv USCIRF i årsrapporten for 2020.

– Nye dommar og harde straffer mot ahmadia-muslimar i Algerie viser systematisk og pågåande forfølgning på religiøst grunnlag, seier Anurima Bhargava i USCIRF.

Rettslause

Domstolar i Algerie dømde i vinter dusinvis av medlemmar av ahmadia-samfunnet for «brottsverk» knytte til korleis dei uttrykkjer trua si. Dei er blitt skulda mellom anna for å fornærma profeten Muhammed og nedverdige islamske prinsipp.

Dei vert også dømde for å ha gjennomført aktiviteter som ikkje er godkjende. Men ahmadia-samfunnet er blitt nekta offisiell status – og står difor rettslause.

Går frå trua

Dommarar har avhøyrte ahmadia-muslimar om trua deira, og fleire har gått frå trua si som eit resultat av tiltalane. Dei dømde har fått store bøter og fengselsstraffer opp til tre år.

– Desse ugrunna arrestasjonane og interneringane er dei siste i ei lang historie med forfølgning av ahmadia-muslimar i Algerie, seier USCIRF-kommisjonær Johnnie Moore.

Utanriksminister Ine Marie Eriksen Søreide understrekar at Noreg er uroleg for undertrykkinga av ahmadia-muslimar i Algerie.

Fengsel for blasfemi

Også kristne vert utsette for blasfemiskuldingar. 20. januar vart Hamid Soudad (43) frå Oran i Algerie dømt til fem år i fengsel fordi han i 2018 delte ein karikatur av profeten Muhammed i eit sosialt medium.

Han er far til fire i alderen frå seks månader til seks år og fekk den strengaste straffa for blasfemi.

Algerie

- Folketal: 43 millionar.
- Statsreligion: Sunni-islam.
- 98 prosent sunnimuslimar.
- Mellom 100 000 og 300 000 kristne.
- Dei fleste kristne bur i Kabyliaregionen.
- Algerie har signert Konvensjonen om sivile og politiske rettar som vernar trus- og livssynsfridomen – inkludert fridom til å velja religion og skifta tru.

Hamid er konvertitt og har vore Kristus-truande sidan 2001. Han vart henta inn til avhøyr 21. januar, tiltalt og dømt for å ha fornærma profeten Muhammed. 22. mars vart dommen stadfesta. Det er ikkje klart om han vil ta saka til Høgsterett.

To kristne konvertittar frå regionen Kabyliia vart også nyleg dømde for blasfemi, til seks månaders og tre års fengsel.

Du kan bli med i protesten: Send appell for Hamid Soudad på www.stefanus.no ■

Utanriksminister Ine Marie Eriksen Søreide er uroleg. Foto: Johannes Morken

SVIKTENDE KUNNSKAP OM DEM SOM FORFØLGES

Vi må innse at mange ikke har innsikt i omfanget av forfølgelse på grunn av tro eller hvor den skjer.

TEKST: HILDE SKAAR VOLLEBÆK

■ **Stefanusalliansen** har mottoet «sammen for de forfulgte». Vi arbeider for trosfrihet for alle og en styrket kirke i land der mennesker blir diskriminert og forfulgt for sin tro.

Det er lett å tenke at dette naturlig eies av alle. Men kampen om oppmerksomheten er stor. Å få innsikt i hvordan andre forstår våre kjernesaker, er derfor svært viktig.

Viktig frihet – kunnskap spriker

I august i fjor fikk den danske «Tænketank for forfulgte kristne» gjennomført en spørreundersøkelse med 1000 respondenter fra et bredt utvalg – om holdninger til forfølgelse på grunn av religion.

Ni av ti respondenter er enige i at tros- og livssynsfrihet er en viktig menneskerettighet. Men svarene på konkrete spørsmål viser at mange undervurderer den forfølgelsen som kristne, andre troende og ikke-troende blir utsatt for. 38 prosent mener religiøs forfølgelse av kristne ikke er et stort problem.

Forfølgelse av muslimer

Respondentene har noe større bevissthet om at muslimer forfølges på grunn av sin tro. Men på spørsmål om å nevne konkrete land, svarer flest at det er i Kina, USA og Danmark at muslimer blir mest forfulgt.

Kina forfølger uten tvil mennesker på grunn av tro, som ledere av undergrunnskirker

Pastor Wang Yi er dømt til ni års fengsel i Kina, her med kona Jiang Rong. Foto: China Aid

” 38 prosent mener religiøs forfølgelse av kristne ikke er et stort problem.

Funn i dansk undersøkelse

og den hovedsakelig muslimske uigur-minoriteten. Men verken USA eller Danmark utsetter muslimer systematisk for vold.

Vi skal ikke harselere over danskers manglende kunnskap. Det er ikke sikkert svarene hadde vært annerledes hos norske respondenter. Vi må innse at omfanget av religionsforfølgelse ikke er kjent og at mange ikke har innsikt i hvor forfølgelsen faktisk skjer. Positivt er det at ni av ti av de spurte, støtter initiativer for å motvirke forfølgelse.

Kristent ansvar

Som kristne er vi kalt til å elske vår neste, uansett tro eller livssyn, og stå opp mot urettferdighet og overgrep uansett hvem som rammes. Og vi må møte uvitenhet med kunnskap.

Det fortjener de 83 prosentene av verdens befolkning som lever i land der de risikerer store begrensninger på muligheten til fritt å utøve sin tro. ■

Kvinner fra et kristent nabolag i Rawalpindi i Pakistan tenner lys i bønn foran et bilde av den drepte Shahbaz Bhatti, 5. mars 2011. Foto: Shutterstock

DREPT FORDI HAN FORSVARTE ASIA BIBI

«Jeg vet hva korset betyr, og jeg følger korset», sa den pakistanske ministeren Shahbaz Bhatti like før han ble drept.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **Det er formiddag** i Islamabad, Pakistans hovedstad, 2. mars 2011. Pakistans minoritetsminister Shahbaz Bhatti har satt seg i bilen utenfor sin mors hjem. To menn stormer til. Minst åtte skudd treffer Bhatti. Kroppen blir oversprøytet med blod. Drapsmennene kaster fra seg pamfletter: «Vantroende kristen», underskrevet «Taliban al-Qaida Punjab».

I London slår hans venn Ben Rogers som vanlig på PC-en idet han våkner. Han får sjokknyheten, selv om han var forberedt på at

dette kunne skje. Rogers hadde fra 2004 til 2009 jobbet tett sammen med Bhatti som da var en ung og modig katolsk grasrotaktivist.

På tiårsdagen for drapet skrev Rogers på UCANews blant annet om en dramatisk natt i 2007. Et kristent samfunn i Charsadda i Khyber Pakhtunkhwa-provinsen i Pakistan sto overfor ekstremisters ultimatum: de måtte konvertere til islam eller møte konsekvensene.

Et truet samfunn

Da fristen nærmet seg, satt Rogers i London og tenkte på det beleirede samfunnet og den faren som ventet. Han grublet på om han skulle ringe Shahbaz Bhatti. Da han ringte, fikk han vite at Bhatti faktisk var i Charsadda.

«Det han så sa til meg husker jeg for alltid. 'Ben, gudskjelov at du ringte. Folk her er livredde. De forventer et angrep når som helst, og de tror ingen vet eller bryr seg. Bare det faktum at du ringte betyr at jeg kan forsikre dem om at det er en person der ute som vet, som bryr seg, som ber og som snakker ut og prøver å hjelpe: en som bryr seg nok til å ringe for å finne ut hvordan det er. Det vil gi dem styrke og oppmuntring.' Og mirakuløst nok, det forventede angrepet kom aldri.» Skriver Rogers.

Bhatti gikk inn i politikken, først ble han valgt inn i nasjonalforsamlingen i 2008. Etter få måneder ble han utnevnt til Pakistans føderale minister for minoritetssaker. Han ville gjøre en forskjell ved å fremme menneskerettigheter, spesielt for minoriteter og de fattigste. Posten hans ble for første gang en del av selve kabinettet, som den eneste kristne.

Bhatti fikk bare tre år som minister, men han brukte tiden godt. I oktober 2009 kom han til London for å tale til konferansen til Christian Solidarity Worldwide (CSW), der Rogers arbeidet. Det første Bhatti gjorde, var å be om forbønn.

Så sa han: «Jeg lever for religionsfrihet, og jeg er klar til å dø for den saken. Vi har en forpliktelse til å skape endring i menneskers liv. Vi vil skape forandring i livet til dem som lever i mørket. Vi vil skape forandring i livene til dem som ikke har et håp, og vi vil bringe frem et smil på ansiktene til dem som lever under alvorlig trakassering og utsettes for overgrep.»

I kamp for Asia Bibi

I juni samme år ble den kristne kvinnen Asia Bibi fengslet i Pakistan, anklaget for blasfemi. I november året etter ble hun dødsdømt. Shahbaz Bhatti kastet seg inn i kampen for henne. Asia Bibi forteller i boken «Endelig fri» at ministeren besøkte henne i fengselet en rekke ganger. Bhatti kjempet for bedre soningsforhold og for hennes frigivelse – og for opphevelse av blasfemiloven.

Asia Bibi forteller at det var Bhatti som kom til fengselet og fortalte henne at guvernøren i Punjab-provinsen, Salman Taseer, den 4. januar 2011 var blitt drept av sin egen livvakt. Muslimen Taseer ble meiet ned fordi han

tok Asia Bibi i forsvar og forsøkte å oppheve blasfemiloven.

Drapet viste hvilke krefter Taseer og Bhatti hadde utfordret. Bhatti mistet en nær alliert og visste at han selv kunne bli neste offer. Men Bhatti ville ikke vike. I februar ble han gjenoppnevnt til regjeringen, noe Bhatti selv kalte et «mirakel», skriver Knox Thames, en annen av Bhattis venner, i Christianity Today.

Bekjente troen

Så, den 2. mars 2011, kom Bhattis tur. Livet endte i en blodpøl i bilen.

Han var forberedt. Fire måneder før drapet spilte Bhatti inn en uttalelse som skulle ligge klar i tilfelle han skulle bli tatt av dage. Han sa at voldens krefter, Taliban og pro-al Qaida, «ønsker å tvinge sin radikale filosofi på Pakistan» – med trusler mot alle som står dem imot.

«Når jeg leder denne kampanjen mot sharialoven og for opphevelsen av blasfemiloven og snakker for undertrykte, marginaliserte og forfulgte kristne og andre minoriteter, truer Taliban meg.»

Bhatti gjorde det klart at han «lever for de lidende, og jeg vil dø for å forsvare deres rettigheter».

Bhatti avsluttet med sin bekjennelse: «Jeg ønsker å fortelle at jeg tror på Jesus Kristus, som har gitt sitt eget liv for oss. Jeg vet hva korset betyr, og jeg følger korset.»

Da han besøkte Asia Bibi i fengselet for å fortelle at guvernør Taseer var drept, sa han at hun selv en dag skulle bli fri. Det skjedde, drøyt åtte år senere, en dag Bhatti altså ikke fikk oppleve.

Moderne martyr

Bhattis støttespillere har kjempet for at Bhatti skal saliggåres. Ben Rogers kaller ham en moderne martyr. Bhattis bibel er utstilt i Basilica di San Bartolomeo all'Isola i Roma, en markering av dagens martyrer.

Rogers skriver: «Den beste måten å hedre Shahbaz på ved dette 10-årsjubileet, er å fornye vår innsats for å forsvare rettighetene hvert eneste menneske har til å leve fritt og i fred. Hyllester til Shahbaz Bhattis liv er fantastiske og riktige. Men de vil bare ha reell betydning dersom vi alle fortsetter kampen som Shahbaz ga sitt liv for. La oss gjøre hans visjon og hans arv til vår virkelighet.» ■

» Jeg lever for de lidende, og jeg vil dø for å forsvare deres rettigheter.

Shahbaz Bhatti

Tyrkia: Prest dømt til to års fengsel

Fader Aho, assyrisk prest, er dømt til fengsel i to år og en måned. Han ble arrestert 9. januar 2020 i en liten by i Mardin-provinsen, sørøst i Tyrkia.

Han ble beskyldt for å ha gitt mat til medlemmer av den militære fløyen til kurdiske PKK som Tyrkia stempler som 'terrororganisasjon'. Fader Aho har erkjent at han gav mat, men sagt at han ikke visste hvem de var. Han ser det som et kall å gi mat til sultne, uansett hvem de er. I februar i 2020 kom tiltalen for å ha blitt med i en terrororganisasjon.

Fader Aho har i flere år tatt seg av det 1500 år gamle Mor Yakub-klosteret i Mardin-provinsen etter at det ble stengt på grunn av kamper mellom PKK og den tyrkiske hæren på 1990-tallet. Dommen vil bli anket.

Les mer på www.stefanus.no

Fader Aho i Mor Yakub-klosteret.
Foto: Christine G. Lunga

Kina: Kirkeleder arrestert

Zhang Chunlei, eldste i en huskirke i Guiyang i Guizhou-provinsen i Kina, ble satt i forvaring etter en politirazzia 15. mars. Lokalt politi og tjenestemenn fra Kontoret for religiøse saker stormet et hus der en gruppe kristne holdt bønnemøte. 10 personer ble ført til politistasjonen. Da Zhang dro dit for å finne ut hva som skjedde, ble han arrestert.

Politi raidet så hjemmene til Zhang og flere andre. Han og tre til ble satt i administrativ forvaring for 'ulovlig å opptre som en forening'. De tre andre ble løslatt 20. mars.

Eldste Zhang var blant underskriverne av en uttalelse fra 34 huskirker, etter at Kina i februar 2018 vedtok landets nye religionslov.

Les mer på csw.org.uk

Zhang Chunlei. Foto: Facebook/
Zhang Chunlei

Kina: Tiltalt for undergraving

Menneskerettsadvokaten Chang Weiping har en tid vært tiltalt for «undergravingsvirksomhet». I slutten av mars ble siktelsen skjerpet fra å «oppfordre til undergraving».

Chang Weiping har vært i forvaring siden 22. oktober. Han har representert klienter i saker om tros- og livs-synsfrihet, tvungen husriving og diskriminering. Tortur under tidligere forvaring har gjort at Chang har mistet førligheten i to fingre.

At siktelsen er skjerpet, er bekymringsfullt. «Oppfordring til undergraving» kan medføre straff på fem år, mens «undergraving» kan medføre fengsel opp til livstid.

Mange aktivister og advokater er siden 2015 dømt for anklager om undergraving. Pastor Wang Yi fra Early Rain-kirken i Chengdu ble i desember 2019 dømt til ni års fengsel for anklager om å «oppfordre til å undergrave statsmakten» og «ulovlig forretningsdrift».

Les mer: csw.org.uk

Chang Weiping. Foto: Facebook/
Chang Weiping

Iran: Konvertitter fengslet

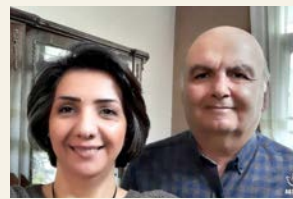
Konvertittene Homayoun Zhavah (62) og kona Sara Ahmadi (42) er innkalt til soning på grunn av aktiviteter i en huskirke. Homayoun lider av Parkinsons sykdom. Det er bekymring for hans helsetilstand i fengselet. De skal sone i Evin-fengselet i Teheran.

I november 2020 ble Homayoun dømt til to års fengsel for medlemskap i huskirken. Sara ble dømt til 11 år for sin påståtte lederrolle.

I tillegg har de fått forbud mot utenlandsreiser og mot medlemskap i alle sosiale eller politiske grupper i to år. De er også pålagt seks måneders samfunnstjeneste på et senter for utviklingshemmede.

30. desember ble Saras fengselsstraff redusert til åtte år etter anke. Advokaten har bedt om ny rettsbehandling.

Les mer på articleeighteen.com

Homayoun Zhavah og Sara
Ahmadi. Foto: Article 18

Noen saker er viktig å få raskt ut til deg

Abonner på **BREV FOR TROSFRIHET** på **e-post** fra Johannes Morken

Hvorfor dette brevet på e-post? Historiene om bruddene på trosfriheten er så mange at vi ikke på langt nær har plass i Magasinet Stefanus. Noen saker er også viktig å få ut raskt. Papirmagasinet har portrett- og dybdeintervjuer og de større nyhetssakene. Mens brev for trosfrihet på e-post, sammen med sosiale medier, holder deg løpende oppdatert med de viktigste sakene – også mellom hver utgivelse av magasinet. Meld deg på via denne webadressen: kampanje.stefanus.no/brev-for-trosfrihet/ eller **skann over QR-koden** med mobilkameraet ditt og registrer deg på nettsiden! Du vil motta nyhetsbrevet ca. hver 14 dag (gratis) og du kan når som helst melde deg av. Takk for at du bryr deg om de forfulgte sak!

Forfulgte og isolerte Jesustroende i Jemen trenger din støtte NÅ!

Borgerkrig og hungersnød herjer landet. Pandemien sprer sykdom og død. **Midt i lidelsen melder vår partner at muslimer kommer til tro på Jesus, ofte på underlig vis.** Jesustroende blir forfulgt av myndighetene. Flere er drept for at familiens «ære» skal gjenopprettes. **Mange må praktisere sin tro helt alene, uten et kristent fellesskap.** Stefanusalliansens modige partnere hjelper de nye Jesustroende med fellesskap, opplæring, støtte og håp. Dette skjer via internett og ved rundreiser med buss for å komme i direkte kontakt. **De organiserer hemmelige bønnemøter, smugler inn bibler og undervisningsmateriell.**
Les mer om misjonsarbeidet på s.4-7 i Magasinet.

Vil du gi en gave og vise at de ikke står alene?

VIPPS din gave til **19013** merk ditt mobilnr. + Jemen eller benytt gavekonto: **3000 14 57922**

GAVEEKSEMPEL:

Trosopplæring, ledertrening og oppfølging av forfulgte i Jemen.

kr 900,-

GAVEEKSEMPEL:

Reiseutgifter til oppsøkende virksomhet til isolerte Jesustroende.

kr 550,-